

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117012161
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8117012161.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 1. júna 2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

K. I., nar. XX. X. XXXX C. N., trvale bytom N.,

C.H. XXXX/X

je vinný, že

- v období od konca mesiaca júl 2016 do 8.3.2017 na rôznych miestach v meste N. dlhodobo prenasledoval svoju bývalú A. I. R. K. tým spôsobom, že vyhľadával jej prítomnosť a osobnú blízkosť, sledoval ju pri odchode z domu na B.. C. X do práce na B.. I. XX a naopak, vykrikoval jej, že je daňová podvodníčka, zlodejka, že pôjde do basy, aby ho vyplatila z domu a podobne, po ukončení spolužitia ju neustále telefonicky kontaktoval za účelom vrátenia svojich vecí, opakovane zvonil pri vchodových dverách jej domu pod zámienkou vydania svojich vecí, svoje nadávky adresované na jej osobu vykrikoval aj maloletým deťom poškodenej, parkoval autom pred jej domom, taktiež si zisťoval veci z jej súkromia, ako aj zo súkromia jej vtedajšieho priateľa, vyhľadával jej osobnú prítomnosť na verejne prístupných miestach, ako aj na športových podujatiach, ktorých sa zúčastnili jej maloleté deti, čím takto u poškodenej I.Á. R. K. podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života,

teda

- iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu jeho života, že vyhľadával jej osobnú blízkosť a sledoval ju a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

- prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 3.11.2017 obžalobu na obvineného K. I. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie aj s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To/32/2019, výsluchom obžalovaného K. I., svedkýň I. R.J. K., I. C., I. S., S. K., E. I., K. S. Š., Q. A. K., S. J. ako aj prečítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise.

Obžalovaný K. I. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že pani R. spoznal pri výstavbe rodinných domov pre Holandského investora, kde od nej nakupoval okná a dvere, nebola to láska na prvý pohľad, ale dostalo ho, keď videl fotku chlapcov na jej stole a on bol v tom čase rozvedený. N. R. nebola v tom čase na tom nejako finančne dobre, takže to nebolo zo zištných dôvodov. Pokračoval, že v čase, keď sa spoznali, ona mala vzťah, ale bola to ona, ktorá vyvíjala aktivitu. Následne ako dôvod rozchodu s poškodenou obžalovaný označil získanie finančného profitu pre pani R. z nehnuteľnosti rodinného domu na C. X, kedy dom kúpili veľmi výhodne a keď jej v čase rozchodu navrhol, aby predali rodinný dom a peniaze si rozdelili, povedala mu, že dom bol ich, ale teraz je jej, aby si zvykol. Obžalovaný ďalej popísal ako im finančne pomáhala jeho mama. Vzťah ukončili niekedy koncom siedmeho mesiaca roku 2016, kedy vymenila kľúče na zámku a nemohol sa dostať do domu, na ulici ostal bez akýchkoľvek vecí. Po rozchode ju kontaktoval, pretože v dome mal veci a poškodená mu menila termíny vysťahovania, musel rušiť sťahovaciu službu a pokiaľ jej volal, tak nie preto, že by mal o ňu záujem sa k nej vrátiť alebo zachrániť vzťah, ale týkalo sa to len jeho osobných vecí, kde niektoré nemá dodnes. Pri kúpe rodinného domu na poskytnutie úveru bola založená jeho garsónka, kde banka žiadala, aby založil dva byty a znalecké posudky ostali v dome a bol za ňou aj v predajni, aby riešila odblokovanie jeho bytu. Dodal, že dom na C. bol písaný výlučne na ňu a bola poisťka, keby sa jej niečo stalo, že poisťovňa vyplatí celý úver a dom pripadne jemu a financovali ho z hypotéky, lebo poškodená nemala peniaze a aj mama im požičala peniaze a počiatočné veci sa splatili z úveru, kde predmetom úveru bolo krytie jeho garsónkou. On jej ho pomohol zrekonštruovať. Po rozchode sa bavili o dome, o jeho vyporiadaní, snažil sa to riešiť, či už cez známych alebo osobne, pretože mal záujem prísť k peniazom aspoň minimálne tým čo investovala do domu jeho mama, bol za poškodenou niekoľkokrát v kancelárii, kde sa k nemu správala poškodená arogantným spôsobom a keď od nej žiadal papiere k zániku záložného práva, vytrhla mu papiere z ruky s tým, aby vypadol a zavolala policajnú hliadku, posielal jej aj SMS správy v čase, keď potreboval vyriešiť byt a finančné vysporiadanie sa. Ďalej dodal, že vysporiadanie neriešil právnou cestou, lebo sú na to potrebné financie a on ostal na ulici bez peňazí. Ďalej pokračoval, že po rozchode chodieval na športové podujatia jej synov, ale dôvodom nebola poškodená v hľadisku, ale chlapci, nakoľko futbalom žil, venoval sa mu šesťkrát v týždni a nechodil len na zápasy, kde sa ona zúčastňovala, ale zúčastnil sa aj na piatich iných zápasoch, kde rozoberá výkon chlapcov a poškodená a pán K. tam neboli. S chlapcami sa o zápasoch nerozprával, len s trénerom. Po rozchode chlapcov nikdy nevyhľadával, deti ho mali radi a do posledného dňa vychádzali dobre. Skutočnosť, že označil poškodenú za daňovú podvodníčku nepoprel a k skutočnosti, či povedal v prítomnosti jej synov, že pôjde do basy sa vyjadril, že je to len jej tvrdenie a tvrdenie svedka. Pokračoval, že neexistuje jediná nadávka, kde by sa vulgárne vyjadroval k poškodenej, ale naopak existuje video, kde ona nadáva obžalovanému. Ohľadne parkovania kladenému mu za vinu v obžalobe vypovedal, že parkoval na parkovisku určenému bytovému domu, v ktorom býva. Pokračoval, že potom čo sa rozišli, zistil, že chodí s policajtom. K vymenenému zámku dodal, že zistil to tak, že nepasoval kľúč

do bráničky a sa dovŕpil, že vymenila zámky a bolo to niekedy koncom siedmeho - začiatkom ôsmeho mesiaca a šiel tam, lebo tam býval, ešte neboli rozídení a zámky vymenila presne v deň keď mama od nej žiadala peniaze, on ani netušil, prečo sa rozíšli, do poslednej chvíle intímne žili a až neskôr mu došlo, že šlo o majetkový profit. Dodal, že chodieval do kaviarne na ulici K., jeden čas chodieval po ulici Vajanského, stretli sa aj pred domom, ale boli susedia, jeho bytový dom priamo susedí s domom, ktorý on vybral a podľa neho práve obžalovaná zvolila dlhšiu cestu, potom čo odviezla syna do školy, aby mohla vytvárať fotografie. Obžalovaný dodal, že ani mama nepodávala civilnú žalobu z rovnakého dôvodu, ako on a aj on, aj mama, ktorej síce vrátila 5.200,- Eur, ale nejednalo sa o všetky peniaze, dávali peniaze v dobrej viere. Po ukončení vzťahu a v rozhodnom období, zamestnaný nebol.

Svedkyňa I. C. vypovedala, že je zamestnankyňou poškodenej, s obžalovaným juoznámila ona, tým, že boli spolu v práci, rozprávala jej čo sa udialo, že ju ponižoval, urážal ohľadom výzoru, vie, že tam bol nejaký vplyv a urážky na deti a po rozchode vie, že vyhľadával spoločnosť poškodenej, každý deň, keď ona išla do práce, videla obžalovaného ako stojí na križovatke a bolo to miesto okolo ktorého musela prejsť poškodenej, je tam obľúbená kaviareň poškodenej. Zažila aj zopár incidentov na predajni, keď si dosť hlasno riešili súkromné veci a napríklad prišiel obžalovaný na predajňu a padali tam slová ako daňová podvodníčka a bolo to asi na jeseň 2016. Aj na obede v reštaurácii O. poškodenej niečo obžalovaný vykrikoval, ale už si nepamätala čo presne. Na predajni bol asi päťkrát. K vzťahu poškodenej a obžalovaného sa svedkyňa bližšie vyjadriť nevedela. Konkrétne rozhovory v rozhodnom období si už tiež nepamätala. Pokiaľ videla obžalovaného na spomínanom rohu snáď každé ráno, kde postával, pozeral na ulicu, jej to nevadilo, ju neobťažoval, ale vie, že to vadilo poškodenej, kde z jej rozprávania svedkyňa pripadalo, že sa bojí, lebo ona popisovala, že chodieval okolo domu, vykrikoval niečo po deťoch, vyhľadával ich spoločnosť a ona mala pocit, že ich špehuje. Poškodenej prechádzala okolo autom a raz jej povedala, že jej ukazoval nejaký znak akoby strieľal. K vzťahu s poškodenu uviedla, že je jej zamestnankyňa a rokmi sa vytvoril aj iný vzťah, začali sa zblížovať zhruba na jar 2016, kedy začala mať problémy s obžalovaným, vie že dochádzalo k urážkam zo strany obžalovaného, nerozumeli si, robil jej prieky, urážal ju čo sa týka výzoru, aj výchovy detí, a to sa jej nepáčilo, chcela sa rozísť a k rozchodu uviedla, že obžalovaný nechcel odísť zo začiatku, nevedela sa ho zbaviť. Už si presne nespomínala, či jej po rozchode písal SMS. K vzťahu obžalovaného s deťmi poškodenej uviedla, že usudzuje, že to bolo normálne, neskôr keď sa rozíšli, z rozprávania vie, že sa nesprával pekne, že im nadával do debilov, boli stále okrikovaní, poškodenej jej rozprávala, že jej vykrikoval ohľadne vysporiadania sa s majetkom a že jej pred deťmi povedal, že zdochne alebo zhnije v base. Ona svedkom toho nebola, vie to len z rozprávania poškodenej. Vie, že vzťah poškodenej a pána K. začal niekedy v lete 2016.

Pokiaľ z prečítanej výpovede vyplynulo, že v reštaurácii Alex prišiel k nim obžalovaný a vykrikoval, že je podvodníčka, aby mu vrátila peniaze, svedkyňa uviedla, že tam to padlo všetko a vie, že mali spor ohľadne domu.

Svedkyňa I. R. K. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným vo vzťahu boli od roku 2014 do 2016, kde zo začiatku sa javil ako slušný človek a bol stále nezamestnaný, a preto sa jej ponúkol, že sa bude starať o jej deti a vzťah bol harmonický, pokiaľ neochorela, kde jej začal nadávať a ponižoval ju, lebo nemali potrebný príjem. Ponižovanie bolo aj ohľadne jej postavy a jeho správanie sa stupňovalo a to tak, že neubližoval len jej, ale aj jej deťom a nadával im. Obžalovaný nikdy nikde nepracoval a všetky výdavky s domácnosťou hradila ona a keď mu hovorila, aby zmenil svoje správanie, inak sa s ním rozide tak, sa jej začal vyhrážať, že ju zlikviduje a aj jej firmu a následne mu opakovala, že ukončí vzťah tak jej povedal že nech vyskúša, že uvidí čo sa stane, naivne dúfala, že sa zmení a dokonca aj jeho matka sľubovala, že mu pomôže nájsť prácu a že sa všetko zmení. Keď sa tak nestalo a jeho správanie sa len zhoršovalo a deti vyberal on zo školy, tak jej posielal cez viber fotky detí ako jedli a zanechali špinavý stôl, že sú ako prasatá, že si ich má vychovať, následne sa obžalovaný odmietol vysťahovať, lebo založil jeho garsónku, tak po jeho vyhrážkach o likvidácii sa rozhodla vzťah ukončiť, čo bolo koncom júla 2016 a dokonca deti sa zdržiavali mimo, aby neboli spolu v dome s obžalovaným, nakoľko byť s ním odmietali, a tak ho prosila, aby aspoň cez víkend opustil dom, aby mohla byť s nimi, no len sa je smial do tváre, že nikam nejde a cez týždeň spala tak, že sa zamykala v detskej izbe a cez víkend odchádzal a tá situácia ju veľmi trápila a cez víkendy si platila hotely, aby bola s deťmi. Návštevy k nim domov nechodili. Následne svokra jej urobila scénu, že jej má vrátiť 5.000,- Eur, ktorú jej vraj predtým darovala, nakoľko syn bol nezamestnaný a počas rekonštrukcie túto sumu investovala a aby obžalovaný tam nechodieval vymenila

zámky na dome a opakovane s obžalovaným mali dohodnuté termíny, kedy sa má vysťahovať, ale tento to nikdy nedodržel a ich menil. Obžalovaný po ukončení vzťahu začal chodiť do predajne a žiadal nejaké veci, ktoré si vraj nechal v dome, žiadal, aby bolo zrušené záložné právo na jeho garsónku a privolať aj hliadku, do kancelárie chodil pravidelne, zo začiatku aj dvakrát týždenne, intenzita sa stupňovala a tým, že bývali v blízkosti, bol každé ráno pred domom a hovoril, že mu má vyplatiť peniaze z jej domu, kde tiež pred dovolenkou sa prišiel rozlúčiť a tam stáli 3 autobusy a kričal jej, že je daňová podvodníčka, zlodějka, že ho okradla a neustále sa obšmietal okolo domu, kde deti sa nemohli hrať v záhrade a keď sa hrali a nemali oplozenie, im obžalovaný kričal, že mamu zavrú do basy a podobne. Tým, že sa jeho správanie stupňovalo, pričom bolo podaných niekoľko priestupkových konaní, ktoré neboli úspešne, dala nainštalovať kamerový systém na rodinný dom aj do kancelárie, kde po inštalovaní prestal chodiť do vnútra kancelárie, ale krúžil v jej okolí a od septembra, keď deti nastúpili do školy, ju obžalovaný čakal každé ráno o 7.30 hod pred rodinným domom. Na verejnosti ju takisto urážal, napr. na pošte hlasno kričal, že nech ona zlodějka vyplatí peniaze z domu, pri každom stretnutí ju urážal a požadoval sumu 20.000,- Eur ako výplatu z domu a obťažoval aj pána K. a tiež navštevoval turnaje, kde ich psychicky ubíjal, mladšiemu synovi ukazoval aká je nula. V tom čase toto jeho prenasledovanie bolo čím ďalej častejšie a keďže mal obavy nasťahoval sa k nej vtedy ešte jej partner (september 2016) a 3 krát - 4 krát denne ich obžalovaný čakal, jeho ráno 7.10 hod keď šiel od práce a sledoval ho a hovoril nech ho vyplatí z domu, ju čakal 7.30 hod keď, odchádzala a o 7.45 hod na rohu K., 15.30 hod stál pred domom, keď prichádzal partner z práce a na ňu čakal, keď prichádzala okolo 16.00 hod, čo bolo dennodenne a bolo to podľa poškodenej zúfalé. Obžalovaný jej neustále vykrikoval, že je zlodějka, zo začiatku je písal SMS, tie písal každý druhý deň a telefonoval odvtedy kým ho nezablokovala. a prostredníctvom mailu aspoň každý týždeň žiadal niečo, čo mal v dome, pričom minimálne štyrikrát umožnila obžalovanému, aby si vysťahoval veci z domu a u nej už neostali žiadne veci a do mesiaca a pol došlo aj k odblokovaniu farchy zapísanej na LV. Správanie obžalovaného sa na jej živote prejavilo tak, že deťom sa zhoršil prospech, deti museli navštíviť psychologičku, kde starší syn opísal obžalovaného ako vlka, keďže sa k nim správal arogantne, ponižujúco, nadával im, tiež jej hovoril aké má otrasné nohy, tiež znova zopakoval, že na verejnosti na ňu kričal, že je zlodějka, že má vyplatiť peniaze z domu. Doplnila, že obžalovaný do domu neprispel žiadnou sumou, iba jeho mama jej darovala sumu 5.000,- Eur z čoho bola urobená linka a zvyšná časť sa minula na dovolenke.

Poškodená následne konkretizovala aké okolnosti a v aký deň sa udiali, ako znepríjemňoval život jej, jej deťom a manželovi K. a tieto veci si zaznamenávala do poznámok, a preto si to všetko pamätala. Z predmetného domu sa odťahovali koncom augusta 2017. Konkretizovala, že do septembra 2017 bývala v dome na C. ulici s tým, že sa s manželom rozhodli, že dom predajú, nakoľko obžalovaný býva v blízkosti, tiež zrušila aj kanceláriu na I. ulici, ktorá bola v jednosmernej ulici, kde ju každé ráno čakal na rohu K., deti vyhlásila zo školy, na ktorú chodili a chodia na úplne iný koniec mesta, aby čo najmenej mohli stretnúť obžalovaného. Tiež uviedla, že v čase keď bývali na C. vstúpil na pozemok, keď žiadal nejaký obal na oblek, kde ho pán K. žiadal, aby opustil pozemok, on zvonil trikrát, vracal sa a opustil pozemok, keď prišla hliadka, a potom stál každý deň pred domom, ale na pozemok už nevstúpil a vzdialenosť jej domu od domu obžalovaného je cca 20 metrov. Ju prestal vyhľadávať, keď mal zákaz priblíženia sa k jej osobe. Tiež doplnila, že obžalovanému poslala aj výzvu, aby sa vysťahoval z domu a poslala mu to doporučené. Z obžalovaného mala strach, lebo s ním žila v spoločnej domácnosti a vyhrážal sa, že ju zlikviduje, dostane sa do zlej finančnej situácie a neustále jej tam posielal kontroly. Kvôli nemu zmenila bydlisko, kanceláriu, aby sa mu vyhla a tiež kvôli obžalovanému deti prestali všade chodiť a mala obavy ich púšťať na priľahlý dvor, kde mali svojich kamarátov.

Svedok S.. S. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodenú pozná niekoľko rokov, ale niekedy v auguste 2016 sa stretli a sa rozprávali a zistil, že sa rozišla s obžalovaným, že jej robí schválnosti s tým, že chcel nejaké veci z domu, kde robil obštrukcie, aby si to zobral na viackrát, tiež sa obžalovaný pohyboval v okolí domu po ulici C., kde keď priviezol poškodenú, ho fotil mobilom alebo nahral, poškodená mu vravela, že ju kontaktuje, že žiada od nej vrátenie pôžičky, daru 10 000,- Eur, ktoré darovala jeho matka a ktoré použili na linku a na dovolenku, peniaze vrátila matke obžalovaného, v septembri 2016 obžalovaný sústavne parkoval auto oproti pozemku domu na Vajanského 8 a vždy, keď viezla poškodená deti do školy, jej vykrikoval, že je daňová podvodníčka, depehačkárka a robil to aj pred deťmi, v septembri 2016 začínal dosť vyhľadávať jej prítomnosť na parkovisku oproti pozemku a chcel vrátiť osobné veci, kde poškodená tvrdila, že mu ich vrátila, v tej dobe prišlo do firmy poškodenej aj niekoľko kontrol z daňového úradu, zo ŠOI-ky, ktoré podľa jeho názoru boli na podnet obžalovaného. Deti mali obavy z neho, a preto sa odmietali hrať vonku a v októbri 2016 mladší syn Denis povedal, že

obžalovaný išiel okolo a vykrikoval, že poškodená pôjde do basy, lebo je zlodejka, čo bolo verifikované aj kamerovým systémom, ktoré mali na pozemku. Následne namontoval kamerový systém do predajne, aj na dom, aby preukázali, že obžalovaný ju prenasleduje a bolo podaných aj niekoľko trestných oznámení z jeho strany. O tejto skutočnosti informoval aj nadriadených, ktorých kontaktoval aj obžalovaný. Podľa jeho názoru v novembri 2016 sa vyhľadávalo a vykrikoval, že poškodená je daňová podvodníčka a nech vráti peniaze. Dňa 29.11.2016 vo večerných hodinách opakovane zvonil na dvere, kde ho požiadali, aby odišiel a po privolaní polície sa už tam nezdržoval a išli podať trestné oznámenie. Dňa 3.12.2016 opätovne od nej žiadal peniaze, vykrikoval na poškodenú ako aj na neho, následne chodil po ulici a prenasledovanie trvalo celý január a vykrikoval mu ako môže používať služobné auto poškodenej. Neustále opakoval, že je daňová podvodníčka a v januári sa stretli pri DJZ a na jednom zápase syna poškodenej bol aj obžalovaný a neustále opakoval, že poškodená je daňová podvodníčka a to sa opakovalo. Dňa 10.2.2017 ju obžalovaný stretol na Hlavnej ulici a vykrikoval tie isté veci a vbehla do obchodu a v tom čase to bolo na dennom poriadku. Jeho kontaktoval ešte raz, keď žiadal od neho peniaze, opakovane ho čakal na chodníku pred zamestnaním. V marci bol súdom uložený zákaz priblíženia sa k poškodenej a z uvedeného dôvodu sa to upokojilo. Obžalovaný uvádzal, že vyhral všetky priestupkové konania a na neho podal niekoľko oznámení, konania obžalovaného zle znášali, ako poškodená, aj jej deti a musela zmeniť celý život, predať dom, zmenila školu deťom a zavrela predajňu na ulici I.. S poškodenou v spoločnej domácnosti žije od augusta - septembra 2016, súhlas obžalovanému na vyhotovovanie nahrávok nebol daný a nahrávky boli robené za účelom zdokumentovania protiprávneho konania obžalovaného a tieto nahrávky boli použité iba v trestnom konaní a neboli poskytnuté nikomu inému. Obžalovaný vstúpil na pozemok poškodenej dňa 29.11.2016, osobne bol svedkom v prípadoch, ktoré opísal. Nadávky z jeho strany boli v tom zmysle, že poškodená je depehačkárka, žiadal od nej vyplatenie peňazí, že ako vyzerá a že pôjde do basy a posielal jej aj kontroly. Stále boli problémy koľko peňazí má poškodená obžalovanému vrátiť a pokiaľ mala byť vec postúpená na priestupkové konanie, využil všetky dostupné právne prostriedky na ochranu rodiny. Reálne pri všetkých veciach nebol, ale poškodená mu volala, plakala do telefónu a jemu nadával, že je fízal. Obžalovaný slovné útočil na nich, vyhľadával ich prítomnosť a od uloženia zákazu približovania sa, je zo strany obžalovaného klud. Na pozemok poškodenej vstúpil jedenkrát, a to dňa 29.11.2016. Začiatkom roku 2017 boli s obžalovaným konfrontovaní 3-4 krát do týždňa. Z dôvodu svojho postavenia v rámci PZ nikdy žiadnym spôsobom neovplyvňoval vyšetrovanie voči obžalovanému.

Bola vypočutá aj svedkyňa E. I., ktorá uviedla, že obžalovaný bol za poškodenou, ale chceli svoje veci. Obžalovaný, aj ona mali deti radi, aj ju. Tomu, že jej obžalovaný oznámil, že nemôže ísť do domu, lebo je vymenený zámok, predchádzalo, že poškodená jej povedala, aby vrátila telefón a ona sa pýtala poškodenej, kedy je vráti peniaze, ktoré im požičala. Poškodená jej vrátila 5.200,- Eur, ale jej má dať viac. To bolo po tom júni 2016, kedy jej povedala, že peniaze vráti, tak 23.-tieho šla do firmy, kde jej však poškodená povedala, že peniaze boli darované. Ohľadne rozchodu uviedla, že jej hovorila, aby sa rozišli ako rozumní ľudia, nech odblokuje K. byt, kde ho odblokovala až po troch mesiacoch, to jej povedala pri druhom sťahovaní, lebo to prvé ani neprebehlo, aj keď zavolała sťahovák, aj zaplatila, ale poškodená nemala čas, to bolo keď ho vymkla. Pri druhom sťahovaní na nich zavolała políciu a vtedy jej poškodená povedala, že našla si policajta a zdvihla prostredník a povedala, že dom bol ich, teraz je jej. Podľa svedkyne ju v rozhodnom období nevyhľadával, napísali jej spolu list, že čo všetko v dome ostalo, na ktorý neodpovedala. Z domu si zobral obžalovaný veci za pomoci polície, všetko však bolo preriedené, ona do domu nemohla, lebo príslušník jej povedal, že si to pani nepraje. Svedkyňa ďalej pokračovala, že oslovila aj pána K., aby sa porozprával s priateľkou, že je im dlžná a môže žiť každý svojim životom a podľa nej obžalovaný na futbaly chodil v rozhodnom období, či hrali deti alebo nehrali. K parkovaniu uviedla, že to parkovisko patrí k ich domu a auto patrí jej, ona mu ho dala, aby vozil deti poškodenej a aj predtým, tam stála, lebo odtiaľ sa jej dobre vychádzalo.

Svedok K.. S. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného eviduje, nakoľko má prevádzku na K. B. X, kde sa predáva len káva a obžalovaný je jeho zákazník, eviduje ho asi 3- 4 roky a je fajčiar a v lete má sedenie vonku a v zime musí chodiť vonku fajčiť. Žiadne zmeny v jeho správaní nepobadal. Poškodenú nepozná, prevádzku obžalovaný navštevuje až do dnes v ranných hodinách.

Svedkyňa Q. A. K. vypovedala, že obžalovaného eviduje, stretli sa na futbalovom tréningu alebo turnaji, stretli sa asi dvakrát, čo so si pamätá a nebolo to nič neobvyklé, rozprávali sa o deťoch. Poškodenú pozná z videnia a z futbalových zápasov.

Svedok S. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že má vedomosť, že sa obžalovaný zúčastňoval športových podujatí, ale nebol priamy kontakt, on bol trénerom jedného z chlapcov poškodenej, kde na začiatku sa o chlapca zaujímali obaja, chodievali na tréningy, neskôr bol chlapec nervóznejší, vie, že sa obžalovaný s poškodenou rozišli a nevedel povedať, či chodieval obžalovaný aj na iné zápasy, ale o tie kde hrali obaja synovia sa zaujímal a chodil na ne. On svedkom nemiestneho správania obžalovaného nebol, iba z počutia vie, že niekedy v júli - auguste 2016, keď išli na turnaj do D., prišiel obžalovaný pred zraz a s pani R. tam kričali. Svedok pokračoval, že na jednom zápase počul, že obžalovaný vravel A., že hovno zahral, ale to sú podľa neho emócie, nie je to výnimka. Poškodenú pozná ako rodiča dieťaťa, ktoré trénuje.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Súčasťou spisu je e-mailová komunikácia obžalovaného s poškodenou týkajúca sa hlavne finančného vyporiadania, ktorého sa obžalovaný domáha a poškodená jeho nárok neuznáva a fotografie zachytávajúce obžalovaného.

Z lekárskeho správy K.. I. A. plynie, že obe deti poškodenej boli odoslané na psychologické vyšetrenie. Zo správ K.. K. Q., klinického psychológa vyplýva, že A. R. v subjektívnom prežívaní pociťuje strach, kde pri dotazovaní udá meno K. a ide o dieťa s afektívnou labilitou a aj A. R. takisto nemal rád uja K. a ide o dieťa s nestabilnou afektívnou.

Z správy FNsP J. A. Reimana Prešov plynie, že obžalovaný nebol doposiaľ hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení FNsP J. A. Reimana Prešov a nie je vedený v ich psychiatrickej ambulancii.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR plynie, že obžalovaný bol postihnutý za priestupky na úseku dopravy, konania o priestupkoch podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona vo vzťahu k firme F. alebo poškodenej boli zastavené.

Z vyšetrovacieho spisu OOPZ Kapušany, ČVS: ORP-2103/KA-PO-2012 súd zistil, že uznesením povereného príslušníka PZ, OO PZ Kapušany dňa 5.12.2012 bola vec z podozrenia z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods.1 písm. a),b),c) Trestného zákona, kde podozrivý bol K. I., odovzdaná na prejedanie priestupku, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukazovali, že sa nejedná o prečin podľa § 360a ods.1 písm. a),b),c) Trestného zákona, ale ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona.

Z vyšetrovacieho spisu OO PZ Kapušany, ČVS: ORP-133/KA-PO-2013 súd zistil, že uznesením povereného príslušníka PZ, OO PZ k Kapušany bolo začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona a následne uznesením zo dňa 13.9.2013 bola trestaná vec ohľadne podozrivého K. I. postúpená na prejedanie priestupku, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukazovali, že sa nejedná o prečin, ale ide o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona. Rozhodnutím OÚ Prešov, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 31.7.2013, č.k. PR.15121/2013/1231/Gč bolo konanie zastavené.

Obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Okresný súd zhodnotiac jednotlivé vykonané dôkazy samostatne, aj v ich súhrne zistil nasledovné:

Zo strany obžalovaného K. I. došlo obdobie od konca mesiaca júl 2016 do 8.3.2017 ku konaniu spočívajúcemu najmä vo vyhľadávaní prítomnosti a osobnej blízkosti jeho bývalej družky proti jej vôli, pričom keď k tomu došlo, jej vykrikoval, že je daňová podvodníčka, zlodejka, že pôjde do basy, aby ho vyplatila z domu, kde tieto urážky na jej osobu uvádzal aj jej maloletým deťom a tiež v telefonickom kontaktovaní za účelom vrátenia svojich vecí a zvonení pri vchodových dverách jej domu pod zámienkou vydania svojich vecí a zisťovaní vecí z jej súkromia, ako aj zo súkromia

jej vtedajšieho priateľa, kde zároveň spôsobom zhoršilo kvalitu jej života.

čo negatívne vplývalo na poškodenú a podstatným

Obžalovaný K. I. poprel spáchanie skutku a jeho obrana spočívala v podstate v tom, že on sa chcel vyporiadať po rozchode a vysporiadať záväzky vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorú obaja predtým užívali a dožadoval sa vrátenia svojich vecí, kde však nepopieral, že má názor, že poškodená je daňová podvodníčka.

V prospech obžalovaného K. I. vypovedala jeho mama E. I., ktorá popísala nezhody ohľadne finančného vypořádania, avšak aj z jej výpovede vyplynulo, že dohovárala aj poškodenej, nech sa rozídu ako rozumní ľudia a oslovil aj pána K. ohľadne peňazí čím v podstate pripustila nezhody medzi obžalovaným a poškodenou.

Obžalovaný je však usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej I. R. K., ktorá popísala priebeh a okolnosti skutku a konkretizovala okolnosti a v aký deň sa udiali, ako znepríjemňoval život jej, jej deťom a následne aj manželovi, čo sa jej bytostne týkalo, keď neustále vyhľadával jej blízkosť a za každým ju urážal a vykrikoval na verejnosti, že je daňová podvodníčka, zlodejka, kde uvedené zasahovanie do života vnímala dennodenne do 8.3.2017 a popísala to ako neúnosne. Je usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne I. C., ktorej poškodená prerozprávala správanie obžalovaného spočívajúce v urážaní aj čo sa týka vyzoru, aj výchovy detí, čakani na ňu, kde ona vycítila, že poškodená sa bojí obžalovaného, ale tiež bola svedkom „návštev“ obžalovaného na predajni, kde jej tiež vykrikoval predmetné okolnosti.

Uvedené korešponduje aj s výpoveďou svedka S. K., ktorý takisto vnímal správanie obžalovaného a ktorý popisoval stupňujúci charakter správania sa obžalovaného, kde tento neustále vykrikoval, že poškodená je daňová podvodníčka, kde konania obžalovaného zle znášali ako poškodená, aj jej deti a v dôsledku uvedeného musela zmeniť celý život, predať dom, zmenila školu deťom a zavrela predajňu na ulici Slovenskej. V neprospech obžalovaného vyznela aj výpoveď svedka S. J., ktorý z rozprávania počul o správaní sa obžalovaného pred dovolenkou poškodenej a tiež bol svedkom správania sa k synovi poškodenej, pričom tiež si všimol zmenu v správaní syna poškodenej spočívajúcu v tom, že bo neskôr nervóznejší a tiež registroval obžalovaného na zápasoch detí poškodenej, kde to potom všetko v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal pochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), kde v tomto prípade ide o ochranu pokojného občianskeho spoluzitia pred jeho hrubým narušením konaním, keď v tomto prípade páchatel' bez privolenia vyhľadáva osobnú blízkosť obete alebo ju sleduje alebo ide o správanie, ktoré obeť inak obmedzuje v obvyklom spôsobe života, teda ustanovenie chráni pred obťažovaním tak intenzívnym, ktoré už ohrozuje psychickú a v niektorých prípadoch aj fyzickú integritu poškodeného, resp. jeho život.

U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a je tu takisto preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom tohto trestného činu, keď teda v dôsledku konania obžalovaného, jeho protiprávnym konaním u poškodenej podstatne zhoršil kvalitu jej života sústavným narušovaním jej práva na ochranu súkromia tým, že vyhľadával proti vôli jej osobnú blízkosť a tá nemohla vedieť, kedy sa obžalovaný v jej blízkosti objaví a keď k tomu úmyselne došlo na verejnosti po nej kričal (v čase do 8.3.2017) alebo ju kontaktuje aj iným spôsobom, potom čo zablokovala jeho telefónne číslo, nakoľko ju aj takto kontaktoval, proti jej vôli, kde v dôsledku jeho konania zmenila bydlisko, prácu aj deťom školu, kde uvedené konanie obžalovaného poškodená subjektívne vnímala ako negatívum, kde toto predstavoval pre ňu taký stres, proti ktorému bola bezbranná. Zároveň súd dodáva, že zo strany obžalovaného išlo nie o náhodné alebo ojedinelé prejavy, ale naopak zo strany obžalovaného išlo o vytrvalé a systematické konanie so stupňujúcou intenzitou vybočujúce z bežných noriem chovania, čím je naplnená aj objektívna stránka.

Na základe vykonaného dokazovania vyššie uvedené faktory dospel súd k názoru, že spôsob počínania obžalovaného a okolností za akých k tomu došlo umožňuje prijať záver, že konanie bolo takej intenzity a charakteru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

V tomto prípade naplnil obžalovaný svojim konaním aj kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože došlo k spáchaniu daného činu na chránenej osobe, teda blízkej, keď pre uvedený trestný čin sa blízkou osobou v zmysle § 127 ods. 4 Trestného zákona rozumie aj bývalý druh.

Teda súd uzavrel, že obžalovaný Miloš Smrek svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, a skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život posúdil ako poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. j) Trestného zákona). Z prítiažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona nezistil žiadnu.

Trestný zákona za prečin podľa § 360a ods. 2 umožňuje v jeho osobitnej časti uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že na uvedenie si následkov konania u obžalovaného postačí aj trest odňatia slobody uložený na spodnej hranici trestnej sadzby, a to v trvaní 6 mesiacov. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či išlo len o mimoriadne vybočenie, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmiennečne odložený

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a za dostatočný na zabezpečenie účelu Trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Rozhodnutie neobsahuje žiadny výrok o náhrade škody, nakoľko si poškodená nárok na náhradu škody riadne a včas neuplatnila.

Súd zároveň odmietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, nakoľko ich považoval za nadbytočné, keďže skutkový stav v uvedenej veci mal za preukázaný, nevynímajúc skutočnosť, že vyšetrovacie spisy podľa návrhu boli vyžiadané a tiež bola na hlavnom pojednávaní oboznámená odpoveď OČTK.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.